

РЕШЕНИЕ

№ 2674

гр. София, 19.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 28.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **316** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от АПК във вр. с чл.186, ал.4 от Закона за данък добавена стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба на „ОРНО“ АД, ЕИК[ЕИК], подадена чрез адв. И. И., срещу Заповед № ФК – 388-0121055/30.11.2022 г., издадена от началника на отдел „Оперативни дейности“ – П. в ЦУ на НАП, с която е наложена принудителна административна мярка - запечатване на търговски обект, стопанисван от жалбоподателя, и забрана за достъп до него за срок от 14 дни, както и е отнето в полза на държавата ФУ модел TREMOL ZM-KL- V2 с ИН на ФУ: ZK048896 и ИН на ФП: 50174564, с рег. № на ФУ: 4300894.

Според изложеното в жалбата, оспорената заповед е нищожна поради липса на компетентност на нейния издател, освен това е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, нарушение на материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. В подкрепа на твърденията са изложени подробни доводи. Сочи се, че констатираното с Протокол № 0121055 от 24.11.2022г. нарушение е било изправено от дружеството още същия ден чрез осигуряване въвеждането в експлоатация на надлежно фискално устройство. Жалбоподателят счита, че заповедта не съдържа конкретни мотиви по отношение определения срок на запечатването и е нарушен принципът на съразмерност. Иска се от съда да прогласи нищожността на оспорената заповед, евентуално тя да бъде отменена като незаконосъобразна. Претендират се разноски.

В съдебното заседание дружеството – жалбоподател се представлява от адв. Д., която

поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.

Ответникът – началникът на отдел „Оперативни дейности“ - П. при ЦУ на НАП, чрез юрисконсулт Н., оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, установи следното:

На 24.11.2022г. в 10:30 часа органи по приходите от ГД "Фискален контрол" - П. извършили проверка на търговски обект – склад, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Орно“ АД. При проверката е установено, че в търговския обект е въведено в експлоатация и функционира работещо ФУ с ИН на ФУ: ZK 048896 и ИН на ФП 50174564, с рег. № на ФУ 4300894. От проверяващия екип е изведен дневен отчет с № 048436/24.11.2022г., според който за 24.11.2022 г. към момента на проверката е регистриран общ оборот в размер на 5343,60 лв.

От органите по приходите е изведен контролен фискален бон № 048437/24.11.2022 на стойност от 0.01 лв.. от който е видно, че същият не съдържа двумерен баркод /QR код/ съгласно Приложни № 1 към чл. 8, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н - 18/13.12.2006г. на МФ. Извършена е проверка в ИС на НАП - модул „Фискални устройства с дистанционна връзка“, при която е установено, че данни от всяка фискална касова бележка не се предават автоматично от ФУ по дистанционната връзка към НАП.

За установените факти и обстоятелства е съставен протокол за извършена проверка сер. АА № 0121055/24.11.2022г. и протокол за предприети действия за обезпечаване на доказателства сер. АА № 0023733/24.11.2022г., с който от органите по приходите са иззети ФУ модел TREMOL ZM-KL- V2 с ИН на ФУ: ZK048896 и ИН на ФП: 50174564, с рег. № на ФУ: 4300894, Свидетелство за регистрация на ФУ, Паспорт на ФУ, Договор за сервизно обслужване на касов апарат.

Органите по приходите са посочили, че „Орно“ АД не използва фискално устройство, което не отговаря на изискванията за одобрен тип и да е одобрено от Българския институт по метрология и са приели, че е осъществен състава на чл. 8, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 8, ал. 2 от Наредба № Н- 18/13.12.2006 г. на МФ, вр. с чл. 118, ал. 4, т. 1 от ЗДДС, което е основание по смисъла на чл. 186, ал. 1, т. 2, във вр. е чл. 186, ал. 2 от ЗДДС за прилагане на принудителна административна мярка и отнемане на използваното ФУ от органа по приходите в полза на държавата.

На 30.11.2022г. началникът на отдел „Оперативни дейности“ - П. в ЦУ на НАП издал процесната Заповед № ФК-388-0121055, с която на дружеството е наложена принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал. 1 и чл. 187, ал. 1 ЗДДС, както и е отнето в полза на държавата ФУ модел TREMOL ZM-KL- V2 с ИН на ФУ: ZK048896 и ИН на ФП: 50174564, с рег. № на ФУ: 4300894, на основание чл.186, ал.2 вр. ал.1,т.2 от ЗДДС. Заповедта е връчена на управителя на дружеството на 19.11.2022 г.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срок, от лице, което е адресат на оспорения акт и следователно – легитимирано да я обжалва. По същество е неоснователна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС, принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. Видно от приложената по делото заповед № ЗЦУ – 1148/ 28.08.2020

г., изпълнителният директор на НАП е оправомощил началниците на отдели „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на обект“ по чл. 186 ЗДДС, както и да отнемат в полза на държавата фискалното устройство. Предвид обстоятелството, че издалото заповедта лице е сред кръга на посочените в заповедта, съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен орган и направените в тази връзка възражения за липса на компетентност са неоснователни. Спазени са изискванията за форма на административния акт, като не се установяват допуснати в хода на административното производство нарушения на административнопроизводствените правила. Несъстоятелни са оплакванията в жалбата, че не била предоставена възможност за възражения и обяснения на дружеството – видно от двата протокола, съставени по време на проверката, на същата са присъствали представители на проверяваното лице в обекта и не са направени възражения.

По отношение материалната законосъобразност на акта:

Според чл.186, ал.1, т.2 от ЗДДС, на лице, което използва фискално устройство или интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност, които не отговарят на изискванията за одобрен тип и не са одобрени от Българския институт по метрология, се налага принудителната административна мярка (ПАМ) запечатване на обект за срок до 30 дни. Съгласно ал.2, в случаите по ал. 1, т. 2 фискалното устройство се отнема от органа по приходите в полза на държавата и се унищожава, а правото на лицето да използва интегрираната автоматизирана система за управление на търговската дейност се отнема.

Техническите и функционални изисквания и реда за одобряване и регистриране на типовете фискални устройства са установени в Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредба № Н-18). Съгласно чл. 8, ал. 1, фискалните устройства трябва да отговарят на функционалните изисквания съгласно приложение № 1 и на техническите изисквания съгласно приложение № 2. Фискално устройство от одобрен тип е устройство, което отговаря на техническите и функционалните изисквания съгласно ал. 1, има издадено свидетелство за одобрен тип и е вписано в регистъра по чл. 10, ал. 9 /ал.2/.

Според функционалните изисквания, съдържащи се в Приложение № 1, в раздел III - "Изисквания за изобразяване и отпечатване на информацията при работа с ФУ", в т. 4, фискалната касова бележка, издавана на клиента, трябва да съдържа реквизитите по чл. 26, ал. 1 и 2. Съгласно чл. 26, ал. 1, т. 16 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ фискалната касова бележка от ФУ трябва да бъде четима, да съответства на образеца съгласно приложение № 1 и да съдържа задължително реквизита двумерен баркод (QR код), с изключение на фискална касова бележка, която се издава и визуализира само на дисплей на ФУВАС, без да се издава хартиен документ.

В конкретния случай от приложения фискален бон безспорно се установява, а и жалбоподателят не оспорва, че изведеният контролен фискален бон не съдържа двумерен баркод /QR код/, което представлява едно от функционалните изисквания към ФУ, регламентирани в Приложение № 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. - раздел III, т. 4, във вр. с чл. 26, ал. 1, т. 16 от същата наредба. С оглед на това съдът приема за доказано, че използваното фискално устройство не е отговаряло на изискванията за одобрен тип, което означава, че са били налице предпоставките за прилагане на

принудителната административна мярка по чл. 186, ал.1, т.2 от ЗДДС, респективно за отнемането на фискалното устройство в полза на държавата. Този извод не се променя от обстоятелството, че още на 24.11.2022г., в деня на проверката жалбоподателят се е снабдил с друго фискално устройство - модел ЕКАФП DATECS DP – 15- МХ, одобрено със свидетелство на БИМ, с индивидуален номер на ФУ DT944405, регистрирано в НАП. Първо, свидетелството за регистрация е за ново ФУ, а не за това, което е било в експлоатация до деня на проверката, в този смисъл то е неотнормимо към преценката за наличието на основание за налагането на ПАМ. Второ, по делото няма данни кога доказателствата за новото ФУ от одобрен тип са били представени на административния орган – преди или след издаването на оспорената заповед. Поради това не може да се направи заключение, че началникът на отдел "Оперативни дейности" е бил запознат с тях, а оттам, че е следвало да ги обсъди, съответно, че като не е сторил това, е допуснал процесуално нарушение.

Използването на фискално устройство, което не отговаря на изискванията за одобрен тип по смисъла на чл.8, ал.2 вр. ал.1, т.1 от Наредба № Н-18/2006г., обуславя налагането на принудителната административна мярка по чл.186, ал.1 ЗДДС. При наличието на предпоставките за прилагане на ПАМ административният орган действа при обвързана компетентност и е длъжен да издаде заповед за налагане на принудителната административна мярка, като единствената преценка, която има право да извърши, е по отношение срока на прилагане на мярката. В конкретния случай такава преценка е била направена и аргументирана от административния орган с мотиви, които съдът намира за ясни, конкретни и логични.

Административният орган е мотивирал продължителността на срока на запечатване на търговския обект с аргументи, че липсата на изпълнение на задължението на лицето да използва фискално устройство от одобрен тип пречат контролната дейност на приходната администрация и не позволява да се установи фактически реализираният оборот от проверяваното лице. Административният орган е съобразил ключовата локация на търговския обект, като е посочил, че това е оживено и комуникативно място в [населено място], промишлена зона. Взел е предвид големината на обекта /площ от около 2340 кв. м. и офис-помещения с площ от около 66 кв. м./, вида на обекта - склад, от който се извършват продажби на едро на различни видове хранителни и нехранителни стоки и козметика, и е отчетел, че той с висока посещаемост и с възможност за реализиране на значителни обороти, предвид високото търсене, широкото разнообразие на предлаганите стоки и бързата им ликвидност. Административният орган обективно е анализирал и данните от изведените периодични отчети за реализирания общ оборот /за периода от 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г. - в размер на 1407982,66 лв., а за периода от 01.01.2022 г. до 24.11.2022 г. - 1 261553,72 лв./, въз основа на което обоснова е заключил, че ФУ, за което е констатирано, че не е от одобрен тип, се използва за отразяване на продажби. В същото време обаче то не изпраща информация за всяка продажба и така се създава се невярна представа за извършваните продажби в търговския обект поради липсата на необходимите данни. С оглед на така изложените в акта мотиви, съдът намира, че срокът на принудителната мярка, който е в приблизително средния размер от максимално предвидения в закона, е законосъобразно определен - по разумен начин, добросъвестно и справедливо, при спазване на принципа за съразмерност.

Предвид изложеното дотук, съдът намира, че оспорената заповед е законосъобразна по всички критерии на чл.146 от АПК и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, следва да бъде уважена претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за сумата от 100 лева.
Така мотивиран, Административен съд София - град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ОРНО“ АД срещу Заповед № ФК – 388-0121055/30.11.2022 г., издадена от началника на отдел „Оперативни дейности“ – П. в ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА „ОРНО“ АД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите сума в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: